

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan i hvert fald roligt fastslå, at jeg aldeles ikke tænker på de samme alternativer som hr. Rune Lund, som jo ønsker EU-samarbejdet opløst. Det er jo hr. Rune Lunds mål. Alt, hvad hr. Rune Lund foretager sig, dækker over, at man bare skal pulverisere samarbejdet. Hr. Rune Lund har ikke noget ærligt ønske om at have et sådant tæt europæisk samarbejde.

Man kan altid diskutere, på hvilket grundlag et sådant arbejde og samarbejde skal foregå. Men efter min mening har vi skabt noget historisk i Europa ved at samle 25 lande om samme bord, hvor vi drøfter, hvordan vi bedst i fællesskab er i stand til at løse en række problemer, som vi står med, og som er grænseoverskridende, hvad enten det er handelsspørgsmål, miljøspørgsmål, bekæmpelse af international kriminalitet og terrorisme eller at ruste Europa bedre til at skabe flere job.

Der er ting, som vi bedst kan løse i fællesskab på tværs af grænserne, og der synes jeg, at EU er en fantastisk ramme, som også har været med til at skabe både frihed, fred og velstand i Europa. Det ønsker vi at udvikle videre.

Rune Lund (EL):

Men det synes EU's befolkninger åbenbart ikke. Det er jo derfor, vi får et nej i Frankrig.

Jeg vil råde statsministeren til at læse Enhedslistens betækningsbidrag til L 137 om EU-forfatningen, for der beskriver vi netop konturerne af, hvordan et samarbejde i Europa kunne se ud, som ville have en langt bredere folkelig opbakning, end EU har i dag. Vi går nemlig ind for et mere konventionsbaseret samarbejde med udgangspunkt i modellen, man ser fra den europæiske menneskerettighedskonvention med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, der i sidste ende kan afsige nogle bindende domme. Den slags samarbejde ser vi i Europarådet, hvor der samarbejder 46 lande og ikke kun EU's 25 lande.

Den slags samarbejde kunne man udvide til andre områder, f.eks. miljø, beskæftigelse eller selskabsskat. Det er nogle af de presserende områder. Der behøver ikke nødvendigvis at være en domstol i sidste ende. Men kunne den slags samarbejde ikke være mere fleksibelt og mere spiseligt for Europas befolkninger?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, for det ville igen være et samarbejde på de store landes betingelser. Det, der er det interes-

sante ved hr. Rune Lunds og Enhedslistens visioner, er, at det er en tilbagevendende til et Europa, hvor det er de store lande, der bestemmer sådan uden at tage alt for meget hensyn til de mindre lande.

Det, der er det enestående ved EU-samarbejdet, er, at der er skabt en fælles ramme for at træffe beslutninger, hvor ikke mindst de store lande er bundet ind af nogle fælles forpligtelser, der tvinger dem til at tage hensyn til de små. Det er det store fremskridt i Europa, at vi er kommet væk fra det Europa, hvor det alene var den nationale særinteresse, der talte, som især var til gavn for de store lande, og at vi er kommet over til et Europa, hvor vi løfter nogle opgaver i fællesskab og er nødt til at tage hensyn til hinanden. Det er især til gavn for de små lande.

Formanden:

Der er en medspørger mere, og det er hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jeg har lagt mærke til, at folk inden for EU-systemet nu er begyndt at benytte sig af noget, der blev diskuteret i slutningen af konventets arbejde, nemlig en slutakt i tilknytning til forfatningen. Det er erklæring nr. 30. Den lyder kort foralt sådan her:

»Konferencen bemærker, at hvis fire femtedele af medlemsstaterne to år efter undertegnelsen af traktaten om en forfatning for Europa har ratificeret denne, og en eller flere medlemsstater er stødt på vanskeligheder i forbindelse med ratifikationen, tager Det Europæiske Råd spørgsmålet op.«

Kl. 13.20

Det er altså noget, som man nu centralt i EU-systemet bruger og siger er en del af det, der skal ske efter det franske nej. Man vil gøre boet op, man vil gøre tingene op efter den her periode, og så vil man se, om fire femtedele har tilsluttet sig.

Jeg vil godt spørge statsministeren: Er det også det, som statsministeren har tænkt sig at følge? Er det også de principper, statsministeren og den danske regering har tænkt sig at følge i den fortløbende debat efter det franske nej og måske også efter det hollandske nej i aften?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, der er vores holdning, er, at det er fair, at alle får lejlighed til at give deres mening til kende om traktaten, og at man skal respektere hvert